

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 564. Iohannis Pap. Annus 5. Ivstiniani Imp. Annus 38.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

*Theodomi. XV. ARBITRIO ROMAN. PONTIF. CVNCTA DEFINITA.

a Concil. Brachar. cap. 11. XVI.

XVII.

b Eodem Conc. 32. HISPANIA. CA. ECCLESIA. S. LAURENTII.

XVIII.

c Eodem Conc. 39.

cos Episcopos, per quos concilium celebrat, quo damentur hereses cum haereticis. Hoc enim ipso anno, qui tertius Theodomi Suenorum Regis numeratur, idem Princeps celebrati curavit Concilium Bracharense in totius Gallie metropoli civitate. Porro in edictis ibi canonibus, loco Theodomi, Ariamirus positus est, qui eius filius fuit. Praefuit autem Synodo Lucretius Bracharensis Episcopus, qui successit Profuturo, praefectus autem Martinus. Est ipsius Synodi etiam modum extorham: Anno tertio Aramirus Regis, Kalend. May, cum Galliae provinciae Episcopi, &c.

In hoc autem Concilio primum omnium expressi pro Apostolice sedis damnata est haeresis Priscillanitarum & aliorum haereticorum errores, capitulis decem & septem. Sed sicut fides recta sancita est ex Apostolice sedis instructione, ita pariter ex eadem scriptis datis ad Profuturam Episcopum Lucreti praedecessorem, quae spectarent ad Ecclesiam de plenam viginti duobus regalis sunt inscriptis. De litteris autem a Romano Pontifice ad Profuturam antea datis ita ibi testatur Patre: Si quis est illud magnum vel parvum, quia variari videtur: ad hunc sicut dicitur est formalam praefixam rationabiliter capitulo, tenetur: praecipue cum & de certis quibusdam causis instructionem apud nos ipsi Apostoli habeamus, quae ad interrogatorem suis quendam veneranda memoria praedecessorum nostrorum prudentia ab ipsa beatorum Petri accepit iudicia. Ista et ipsa Epistola Romani Pontificis, quam le omnes qui profecti sunt, in ipsis praeteritis facris scriptis, & inter alia de Milla.

Item placuit, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omnibus, quo Profuturam quondam locum metropolitana Ecclesia Episcopo ab ipsa Apostolica sedis auctoritate accepta scriptura. Ita quidem more maiorum vius semper ille viguit in Ecclesia Catholica, qui ab exordio ipsius incipiens, idem ad posterum propagatus semper est, nempe ut ad Apostolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant omnes longe lateque per Orbem vinei sum, sine Ecclesiae, ut ab eadem tunc de fide, tum de his, quae ad sacros ritus, necnon ad Ecclesiasticam de plenam pertinent, erudiantur.

Quo insuper ab omni haerese suspitione Dei ministri procul abellent, audi, quid fuerit ab iisdem sanctis Patribus salubriter institutum hanc placuit, ut quum quis in clericali carmine non vivens, pro amputanda suspitione Priscillanae haerese, vel ob r. colla cum archidiaconum praesentare cogatur. Quod si contempserint, secundum quod de talibus sancti Patres antiquitus statuerunt, necesse est pro suspensione haerese huius hoc excommunicati ab officio omnino de renouari. Hoc plane sibi laudis vendicavit semper Ecclesia Catholica in Hispania, ut non ab erroribus tantum, sed & ab infirmitatibus esse voluerit suos immunes. Quo factum est, ut de hoc ipso nostro saeculo, cum longe lateque facibus haereticorum Orbis inflammaretur, ipsa illa per se sit, ac cunctis huius unius celeritate Dei minister, sive tenore suspitionis scintillam, vel si non ignem, summum litem videret laevantis ignis indicium, ipso praecipue Catholico Rege super omnes in opus naverit incumbente.

Sed & illud ex sanctis hie legibus, velim obtemer, haec tenus per se esse veterem sum, ne in Ecclesiae corpora defunctum sepe ientur, sanctorum tantummodo matrum vel confessorum sepulchra Ecclesia tunc temporis servabatur. Hinc plures S. Gregorius Papa Epistolis admonet, summo opere cavendum esse, ne in ea, quae dedicanda foret Ecclesia, aliquid corpus hominis cuiuslibet, haec Christiani, hominum esse. Quando autem, quae ratione fuerit deinde concessum, ut intra Ecclesiam fideles sepelirentur, suo loco dicitur sumus. Sicut igitur canonibus quadraginta, quae sunt conular, Episcopi octo numero sub scribere.

IESU CHRISTI

Annus 564.

IOHANNIS PAP. IUSTINIANI IMP. Annus 5. Annus 38.

Qui sequitur annus Christi quingentesimus sexagesimus quartus, idem ultimus est Iustiniani Imperatoris, atque postremus, qui post Consilium Basilij numeretur vigesimustertius Indictionis duodecimas. Quo ipse Iustinianus Imperator, ubi elaboratum a se edictum continetur Orthodoxos & pro nihilo duci percipit, ita exultans magnam aduersus Catholicos Episcopos persecucionem commouit: quos enim habuit consultores ad implendam statendam, eosdem inuenit insipientes, aduersus resistentes Antistes. Non enim sibi (vt alias fecerat) vilium est ea de causa cogi debere Concilium, cum sciret non Antiochenum tantum, sed & Constantinopolitanum Patriarcham, atque alios primatum Ecclesiarum Episcopos fore totis viribus impetatem oppugnatos, nec vilo modo passuros, vt eiusmodi primum dogma decretis Synodalibus probaretur, quod tanquam ioculam nullaturo, se sola Imperatoris auctoritas crederetur in Deitemplo.

Neque etiam (quod antea sepe fecerat, cum aliqua obortiretur Ecclesiastica contouersia) vultit de re tanta consulere Apostolicam sedem, quam aduersatiam sibi fore haud dubi signis intelligebat: quin potius ipsi celandum esse putauit, ne si illic, et resisteret, more consueto, eidem in concilio tentanti Pontifici auctoritas restitisset, cohibuissetque, quod iam aggressus facinus esset. Scilicet utque ad Episcopum clericum, populumque Constantinopolitanum & alios, omnes hortans aduersus emergentem haereticam ad motum usque ceratere: suscitaretque pariter conuocari ea de causa Episcopos, atque celebrari Concilium: haec inquam, omnia vt vitare Imperator, noluit de i Rem ex more ceterorum reddere Romanum Pontificem.

Quod igitur omnis, qui male agit, docet lucem, non eius praeus opera arguantur, cancta velut Imperatorum summo silentio, notans: quos intelligere, vt bene ageret, si eandem illud David cum e: iniquitatem iudicatum est in oculis suis, affuit omni via non bonae non alios, quam comites et totis adhibens in consilium. Rescuerit ne per sum Apocritarium illa Ioannes Romanus Pontifex hanc exploratum habebat: perire enim eiusdem Pontificis totius ipsius Pontificatus scripta, ac reliqua monumenta. Quicquid sit illud quidem constat, ab ipse Episcoporum athenis Imperatorem haereticum comprobat, eandem que scripto edicto firmasse, & in Episcopos per se cutionem hanc medioerem commouisse: cuius primus passus est impetum, qui proxime aderat ipse contradiens Euthychus Constantinopolitanus Episcopus, cuius res gestas cum Imperatore Eustachius eius Vire auctor scriptis in iudicium nos autem cuncta reddens verbis suis, quibus eiusmodi narrationem insinuat, ab excocto lapsus ipsius Iustiniani Imperatoris historiam texens, in tempore eorum gestarum scripsit:

Sed in v. omni (inquit) qui per Imperatorum Iustinianum dicitur dogmatum suum inuenisse, quomodo in eam partem cum am inueniret, vt omnes haereticos rationes vna cum ipse haereticum voleret & auerteret: quod quidem sum argumentis & demonstrationibus tum testimonio scripturae, tum nescio quo auctoritate & magister, cuius exorta ab eo descendentes & permissam opinionem illa sub specie religionis probare, qua Domini nostri Iesu Christi corpus ex ipsa divinitate conuincuntur in corruptum asserbat: quae quidem vt cum vt scripturae, & patrum scripturam per Orbem perdidisset, nisi nos per haec et auerterentur res istae. Sed quod haec inuenerit mecum auctoritatem esse Sanctorum apostolorum Prophetarum & aliorum, & aliorum.

L. INH. IV. NIAMI. CATHOLIC.

II. IVITIM. NITON. RANTIA. PRAT. DISPON. TION.

III. 11. 11. 11.

IV. DE S. III. GATH. IV. TYLEM. PATRI. CHA. OR. CHRY. FOR.

de demonstrantur: sunt multa, quibus ipse esse ad peccatum... Perniciosa enim pestis est, affirmare incorruptum fuisse Do-

iple historiam scriberet, superstitus etiam ipsi non essent... corum tamco propinqui, idem pietatem magno opere

CHRYSLENTIO AVCTORE ERRORIS OMISSE. IX. X. XI. TENTAT IMPERATOR VICTOR TYCHIBUS SUBSCRIBAT. e ad so. ADMIRAN DA VTY GHI CON STANTIA.

XII. MILITES IN VA- DYNT EV- TYCHIVM SA CRA PERAGEN- TIM.

Presp. lib. 1. a. d. h. c. u. s. imp.

XIII. EUTY- CHIVS VI- DETRIDI- TVR IN MO- NASTE- RIVM. * Quis in- de hac E- theryi pec- nas dede- rit, scribit Eusebius in lib. 5. cap. 3.

XIV. QUID CON- TRA EV- TYCHIVM BGERIT COMCI- LIARIVM.

Com enim nolit d. gnam errorum suscipere. & apud doctos comprobare statim malorum inventores, qui omnia facile audent, principes illi & sacerdotes annis congregati in auditorium & conventus meditati sunt inania, & fluita adversus Dominum & aduersus Christum eius: & Imperatori persuaserunt, ut virum omnibus oratum virtutibus a sede excoheret, in capite alium constitueret, qui studii & opinionibus suis consentiret, quod quidem & factum est. Nam cum festus dies S. Trinitatis apud Hieronymum regionem in novo Palatio celebraretur (erat ibi Ecclesia sancti Petri ab ipso Iustiniano in suis rebus structa, ut Procopius a docet) & S. Eutychem rem divinam faceret: Triduum militum & satellites immanis se a ministris Episcopatum inuaserunt: comprehensit & distractu viri sancti familiaribus, qui contra illum resistebant, ut quoque modo illum non sine causa ex Episcopatu dictum fuisse ostenderent. At vir magnus cum coram inuasionem in Episcopatum, & quosdam e suorum numero in se violenter abstraxit: & in carcerem conuictus fuisse cognouisset, per alio sacros, distracta que sancta communionem, in sacro manfit. Dicebant enim quidam graues viri: si de sacro templo exiret, fore ut interficeretur: quidam enim armatos, atque in Antiochi pradio collocatos, ea consilio eum foris expulserat.

Hec cum beatus vir accepisset, constitit ante altare, solisque vestibus, & super humeris alindutus, quod semper secum habebat, vsque ad vesperam precationibus incubuit. Deum obsecrans, ut Ecclesiam suam tranquillam & recta dogmata cisteruaret. Cum autem successisset obsecrans inuocans: sacerdos & monachi, qui ad eum erant, horati sunt eum, ut cibum caperet: quod & fecit. Quam, paululum quiescisset, affuit cum gladiis & fustibus, multosque in pradio militari magna illa sera, qui Euthymum appellabatur: correptionem sanctam virum nudum & nihil habentem, in monasterium, quod Choraudum appellant, asportauit. Quo in loco cum vno die commoratus esset, & propter monasterii paupertatem male tractaretur: in sericis commoti (nam viri sancti virtutem aduersarij quoque mirabantur) eum in Ocho, id est, sancta sic appellato monasterio prope Choraudum collocarunt. Nec amplius querentes, virum iure, an iniuria & sine iustis vicibus, coacti post diem octiduum conuenit Episcoporum & Principum, virum sanctum, quem iudicia confiterentur, in uo se defendere, uel auerit: quod libellum aduersus eum Confessus esset solatus. Quod autem libellum contineret, non sine risu potest esse enarrari. Quod vultus esset: quod auctus comedisset: quod multas horas genibus flexis esset: & alia huiusmodi ad huc tradita. Ab huiusmodi igitur criminibus ut si se purgaret, eum accerferunt. Sic igitur teocatur tur impie in Eutychem, que olim fuerant contra S. Iohannem Chrysostomum, virgente Eudoxia aditata.

Vbi primam autem de exilio Eutychem sententia lata est: continuo de accessore eligendo actum, delectusque fuit Iohannes cognomento Scholasticus ex Apocriphario Ecclesie Antiochene homo plane seruis glorie & nundinator rerum sacrarum, qui que pretio adulationis eam mercatus est dignitate. Ne quid tam & absque vno balteum iudiciali formam factam contra canones videtur: ubi Iohannes ceterus est, iubeatur citari Eutychem ad C6cellabulo collecto Constantinopoli. At quid ipse, ita Eustachius (subdit) sed vir sanctus Episcopi & Principum, qui Confessus mandata nunc cum attulerant: ad quem (inquit) acceditis? ad quem & vocati. Illi veritatem & aliter resistebant. Ad id uinum nostrum & patrem. Quibus quod respondit: Quare est (inquit) iste dominum & pater vester? Vnusquisque respondit, tanquam a cultu quibusdam verbis papularent ad Patriarcham nisi sum dominum Eutychem. Patriarcha ego, inquit, ille Patriarcha Dei gratiam, nec a me ququam homini tollet hanc dignitatem. Quis est ille, quem meo in loco collocasti. Quibus verbis cum illi responderet non possent, viderunt iterum & tertio contra canones eum vocari. Sed ille, omper congruente respondit: Si canoni non (inquit) iudicium constitutum est: detur mihi ceteris mens & ordo Patriarchatus, & veniam, defendamque me, & accusatorum meorum vtar testimonio. Hec illi respondit, cum accepissent, nihil constitutum saltem, sententiam contra ipsum viderunt ipsi iudicibus dignam. Quam tamen beatus vir accepturus, subdit: nonne pater & canonicus, domus reddiderunt.

Verum cum finem accepisset Confessus illius iudicium, qui confiteam Achiopeis dicitur, & ex quo eorum Pharamis confregerat, dissipant etiam illorum consilium, implicantes inierunt. Qui cum & confessionem honestam non reperiret, & dicitur fuisse: ut qui in iuste egerant, iusta viderentur gestisse (erat enim videm iudicium & accusatorum) eum ex loco, vis erat, in insulam, que Principe dicitur, transferunt. Ad hanc appellat insulam beatus vir cum tempore, sua subditi, nocte propenda. Cum autem in illa esset, antequam quicquam aliud ageret, vidit crucem in pariete pictam, cum hoc elogio: CHRISTVS VOBIS CVM EST IN DOMBVS INSCRIBI CONFITUR FUISSE, DISINVS SUPRA, cum ad eum est de clauis terrarum Antiochie, subdit verum: Quia quidem re vehementer Latatus, gratias agit Deo qui hanc sibi consolationem attulisset.

Sed cum in illa insula tres biduades sub magna militum custodia transisset, vni suo ab insula in insulam decretum est, ut Amalaeorum metropolim peteret, maneretque in monasterio, quod iuste constitutus: quod & factum est. Quam autem illi aduersus eum edicta scripta fore dicitur, ne longius sinis, super seculo. Satis enim est, quod ad hoc propostum dicitur Eusebius ex persona Dei: Eo tempore auertam quicquam in insulam uenire, subdit Episcopatum meum, & ingredierentur in sancta uia sine reuerentia, & faceret iniquitatem magnam. Sed quomodo enoneis, videamus.

Fidela Dei seruis Eutychem Paulo famulo declaratum est, & ad eum quoque Paulo historia referri potest, si enim de Paulo scriptum est: Vt autem indicatum est ut Italiam nauis inueniret, tradiderunt Paulum & quosdam vinctos Censuram nomine Iulio. Sic & de sancto viro factum est, Nam postquam multa tenore consulta essent, tandem (ut diximus) decretum fuit, ut ad Amalaeorum metropolim se conferret, & in ipsa insula monasterio vneret. Hoc ille non modo debuit fore esse auertam esse? Vt scilicet & id quod Dominus preceperat: Nemo Propheta accipitur in patria sua? Minime vero, sed proprio animo omnia subit. Gaudet enim, quod dignus habitus esset, qui pro nomine Dei contumelia afficeretur. Scilicet autem enim, non solum ut in illam crederet, verum etiam ut patretur: quoniam fides sine operibus mortua est. Amatus est huiusmodi in se ipse omnia istam deum, qui deorum suum tradidit seipsum, & genas alapa, & faciem suam non auertit a facientibus. Cuius iure sanis omnes sumus. Qui etiam dixit: Si me persecuti sunt, & vos persequantur. Si patremfamilias vestri quibus vos auertent, quanto magis domesticos eius? Hoc egit & seruis Dei.

Decretum autem omnes patum perpetuauit, quam fidem proderet: ut exempla sui multis confirmaretur, statimque & immobilis in recta fidei confessione permanserit. Quod quidem & factum est. Omnes enim Patriarche, multique Episcopi, praecipueque Orientales reuocant Imperatoris opinionem suscipere: & eum Synodo, sum scripta resisterunt, in primisque sanctissimum Theopis Patriarcha Anastasius, qui easdem, quae magnum, & vnum in se desquam, an in omnia pertinet. Cuius iure nulla causa damnata esset exilio, paratague essent tam emittant item cum illo persequerentur pro Christo & excusum ferri decretum. Quo quidem constituto, ille omnes, qui aderant in insula ore ostentans, ut Episcopus Paulus in litteris, animo autem totam Ecclesiam fidei ad Deo creditam in oculo sancto, eam Dominum, a quo ipsam acceperat, commendant. Eorum igitur, qui nos ducebant, & qui miserant ab iteris in monasterio ipsius constitutum: tanquam in exilio, ut ipsi arduabantur: quod tamen vir sanctus, saluissimum sibi & multorum bonorum, causam excusabat. Quae autem tunc in via publica gesta sunt, vtrum meliora acerboque fuerint, an mitius & negotium in ueritate plena, ut orationis longitudo videret, praeterquam quomodo eadem, memoraque publice per secula sunt, cum viri sancti & reuocatio celebrata est. De paulo post: Qui cum fide ad Sanctum accedebant, plus gratia acciperent, cum omnia fidei, sed non possibilia, viro sancto mirum tradidit sibi a patre Iohannem gratiam impertuente. Hic autem exordiat: Vbi, qui huiusmodi narratiouibus dilectissimi, attendit.

Sed vnde & a qua gratia exordium est? Quomodo alia fuit miracula praestiterat, ad hoc tamen initium summum exilium. Erat in urbe Amalae quidam Andreagenus legimus, vnde cepit: ut qui cum filio proceclum operam daret, ita

XV. EUTYCHIVS VI DETRIDI TVR IN MONASTERIVM. XVII. QUID CON- TRA EV- TYCHIVM BGERIT COMCI- LIARIVM. XVIII. QUID CON- TRA EV- TYCHIVM BGERIT COMCI- LIARIVM. XIX. QUID CON- TRA EV- TYCHIVM BGERIT COMCI- LIARIVM. XX. EUTYCHIVS VI DETRIDI TVR IN MONASTERIVM.

frigiditatem: ut in fontem antequam e fonte exiret immo-
dum ardeat: ex quo patentes isti magis merore afflic-
bantur. Quis igitur faceret simile consilium capiant. Consi-
giant ad Deum, qui nostrum eorum potest per seruos suos in vi-
tam revocet. Immo autem videmus illam Serpitanam, cuius vi-
tam illa suscitavit: Sanna videlicet imitari, que corru ad E-
liam, cum illa in cenaculo mortuum crederet. Confu-
sione & ipsa ad vitam vitam supplicat: ut precibus suis im-
petaret, nisi ante hunc locum edicti statim mori ietur. Que
cum precibus precibus esset, ambrosius illa sancto, tum eo quod
e precibus Crucis, tum illa quo Lex sancta patetque Dei genitricis
& populi. Virgini nostri a domine Maria re-creanda in agne
santitate sicut in apostoli, dicitur: In nomine Domini nostri. IESU
CHRISTI: Hac enim verba cum illa egrediente, qui ad se
accidit, sicut in ea adhibere quemadmodum & sicut eodem
precepit, sed non in Sacramento. Ceterum precibus preceps
suscipit: tanquam gratia quodam assatu taceret: mox, No-
men illi (nisi) Deum impetra, & vivat. et enim mulier
precipit. Constat enim ego ad se. & respondit: et si famula
impetret, parit, et quod illi non est impetret. Minime (roque)
sed precibus precibus, & factum erit. Quis verus gauderet,
tanquam precibus nondum natam in vobis essent, de omnibus
vobis facta.

XX. Tempore iam impleto populi & filium, quemadmodum ante
videtur, & proloquitur sermo Dei. Quam cum hanc audiam
cuius precibus & nominant Petram postea cum iusto ad
verum sanctum accedentes, complexi sunt petrus cum & confes-
sus que hunc fecit Deus, & quod sui iustitiam esset. In ipsa
autem parte mulier, in sanctum vendidit ei. Sed cum crederet
ille quod se proloquitur & precibus genitricis fuerat, alter natu
edidit: itaque revertens rursus a vobis filios ad sanctum virum
accidit, laudantque Deum rogabant, quo nomine postre-
mo deus appellari. Qui genitricis filius inquit, illud Salo-
monis vobis superavit a frater, quicquid auatur a fratre,
quod dicitur a fratre. Parantibus autem illorum dixit loquentem
hanc appellavit: quoniam in eadem sancti iustitiam pre-
cipit. Deum Deus audiat. hanc Eustathius, qui hunc omnibus
prelatis aderat.

XXI. Porro quod hanc & alia de Eutychio ab eodem recen-
ditur ibi miracula, non tam ad Eutychie probandam lan-
guatam, quam ad fidem Catholice, cuius causa etiam pa-
triarca, confirmandam, Deo volente, edita fuisse viden-
tibus hanc eadem referre minime preterierimus. Ita
plane dicit (sicut Pharaonem, ubi in populum Israe-
liticum miserat, miracula voluit expressisse) cum iustitiam
impetator omni ad stabilendam hanc eadem & fidem
Catholicam depimentam potentia vult, ex auctore
conferens ad indicandam, firmandam, stabilendamque
Catholicorum dogmatum veritatem: confutandam ve-
ro hereticam proferat hanc voluit per Eutychium
Catholice fidei confessorem edi figura, atque propterea
miracula: si vel eisdem Pharaon non proficeret, neque
Agrippa emendarentur, remaneret tamen in Ecclesia
perpetua de veritate Catholice fidei monumenta, &
contra expugnatam diabolis impietatem ecclesie colu-
men. Quam obrem hic de his agere, ratio postulat argu-
mentum. Subdit igitur hanc Eustathius:

XXII. Hanc quidem est illa que ad sanctissimum Eusebium perti-
net, quam habebat sermone & in tantum annis iustitiam qua-
ritatem, quem cum ad sanctum virum perduxisset, supplicabat
ut ipsa Deo operam preteraret, itaque cum pro illa precibus suis
esset, precibus suis precibus: ob sancto atque Nomen (nam
illud erat nomen) Dei. At primo quidem de eisdem precibus
cum erat in illa dicit manifeste, & deo sancto imperator sol-
vatur est in vobis hanc eadem, & plane adhibet & loquitur
sed cum velle non poterit in monasterio relinquere, voluit de ser-
mo, deo igitur assumptis suis dominum magno cum gaudio re-
verti est. Etiam & atque in se miraculum.

XXIII. Quodam alio consuetum loco, qui inter ipsius sanctissime Ecclesia
sacerdos dicitur, & (Cyrillus ille appellabatur) sicut habebat,
qui cum quibus precibus annorum & amplius, nec loqui poterat,
nec ad mentem accipere, nec vita prope, nec mortui erat par-
te. Tunc cum ad virum sanctum pervenisset: ille solus precibus
adhibet, & sanctum commentum imperat, & cum precibus

beneficis: sed et que hunc in illa autem de solium est
viam illum longitudo, & loquebatur, & edebat atque sicut. et
Dei gratia salutem receperat. Videmus & amulibus simile,
immo verum mirabile.

XXIV. Est oppidum quoddam nomine Zala, ipsi metropoli Ama-
sice propinquum. Quodam modo profecti, quodam modo iustitiam
ad sanctum virum adduxerunt: ibi nihil aliud nisi ex matris
vire matris paululum capiebant. Et autem prope carnis &
corpore experti, neque carorem viliam habebat: sed tanquam spe-
ca vento in rapta que nondum creverit, exilium quoddam ac
manem granorum & arborum sticem habet, se & ille puer
v. debatur, potestatem omnes illius costas & nervos. & sua
numeros. Tunc, vir Dei magno cum affectu se exiitatum &
parentes ipsius debere in se fecerit: Dicit, quia qua non sunt facti,
ut sint implerentur: totum pueri corpus innoxio oleo pre-
tioso & sanctum communem in periculis conque pariter con-
muni benedixit, parentibus dedit, & exiitque ut mori an-
illum intinge eum pariter probarent. Quod cum fecissent,
voti compos facti sunt. Subdit de duobus alius pueris,
quorum aler e desperata vaerudine, velotie mortuus ex-
cruatus remisit, atque sanatus est: aliter sanatus, qui se-
super plantas non vaebat, omnino curatus. In eisdem
grande miraculum refert de arrepta pholla grauita
dæmone cruciata, que ab eo pariter liberata est. Sed
de phollæ dæmone percollo, à Sancto autem sancto
his iustitiam, verbatim reddam, quod plerumque idem
miraculum in se continet: vultus enim Eustathius
de his que presensat, ex hac verba,

XXV. Tunc quidam arte pingendi peritus ea in domo Christophy
pianemorie in ipso vicinate Amynorum exercebat. Hic ali-
quando veterem in pariete Venetis phollam delat, ut historias
paripropone. Volebat enim vir ille ex domo sua superiore Arch-
angelorum aratorum facere ex inferiore aratorum sancta
immaculata que dominam nostram Dei genitricem & senem Virginis
Mariæ, cum igitur pholla eadem impudice venisset in emer-
tiffes: tamen, quæ illi in vobis, aratorum manum sic in vobis, ut
inflammata tumesceret, & gravi & necesse necesse pro am-
putanda videretur. Quam cum per illum aspererit velle capere
solum, & ad virum sanctum confugit, ut per ipsum à Deo
auxilium impetraret. At ille cum pro ipso Deum oraret, vixit oleo
sancto dicitur: etiam ipsius in animum qua inflammata one & velle la-
borabat: idque fecit tribus diebus. & manus eius dicitur anxi
consaluit, atque alteri simili reclusa est. Et quo in loco phol-
vultus ac operat, in eo in morte & grati animi declarandi
causa sancti viri dicitur in agnitione: v. nam que e rationis
beneficium acceperat, vultus suum sciendum Deum testare
tur.

XXVI. Hic velle attendas, lector, non tantum edam divina
veritate miraculum, sed etiam patefactam latente in i-
plam veritatem, si quis eam ab exemplis deducit in ac-
cipere velit. Si enim in profanis in honore istis imaginibus,
in hanc cognita est ad nocendum, Deo permittente, is
inimicus: ique vel his dicitur, in fieri Deo dicitur: imagi-
nibus non esse diuinam ad beneficiam prestandi vicin-
tem: & sicut illa Christianis obesse solent, ita dicitur con-
fessio illi esse proficua. Subdit autem his auctor
de eodem Sancto miracula admiratione quidem digna,
ut de phollæ dæmone arrepto, & mitum in motum
cruciato, de que perituro cetero redito, atque à iustitiam
ab eodem incolamitatem diabolis confectis. Sed il-
lud hic non patet in rem diuinam quomodo san-
ctas vitæ exercitum Colibos, & a fame vrgente com-
plures Amasiam confugentes Christianos liberavit,
Rem gestam memoratu dignam sic dicit Eustathius,
qui presensat fuit.

XXVII. Imperium Persarum in Republicam nostram impetum o-
mnes cumas cum nostris Nabuchodonosor Cosribes se ostent
venit & Mothene. Cum igitur in magnitudine angustias atq;
discrimen adducte res essent, vultus in se cum Nicopolis, in
Castro, cum Comano, tum Zala, ex a hunc fecit itum iustitiam
tribus Amasiam tanquam ad lucum montis in unum conser-
bant, non tantum vobis presidia, quam viri sancti precibus confisi.
Omnes enim & eius & in quibus, qui magna ex parte erant
iberi, & hospites reliqui suas se unum Deum in hoc sancto vi-

XXIV.
* Zela
DE PVERO
CVRATO
PERMIRA
CVLYM.

XXV.
DE PUTO-
RE MIRA-
CVLYM.

XXVI.

XXVII.
CONVEGI
VNT AMA-
SEAM
CHRISTIA
NI.
* Zela

ro res colliguntur. ex eius enim et pendentes. & verba ipsius audientes sermanti sunt. Merito igitur in tali tumultu innumerabile dominum multitudine ad eam urbem concurrens: sed cum illud esse composita, magna eboriorum penuria consecuta est. Itaque omnes ad saniam ipsius monasterium tanquam tutissimum in portum confugiebant, ut simul cum corporibus animis pascerent. Quare cum magna quotidie sumptus fieret, & famem in dies cresceret, cum propter nostras exercitus, tum propter Dei & Reipublice aduersarios, magna omnes in mensura & angustia versabatur.

XXIX. FARINA DIVINIVS AVCTA. a. d. 6.

bj. R. g. 17. c. 2. 7. 4.

XXIX. a. d. 6.

XXIX. a. d. 6.

XXIX. a. d. 6.

XXX. DE CHRAMI MISERANDO INTERITV. c. Greg. hist. Franc. lib. 4. cap. 20.

Cam enim multitudinem panis subministraretur. & sic exanimata essent. arca mensuris, in quibus farina conseruabatur, ut ne vnus quidem hodie mada cibos in eis reliquos esset: cum igitur horres custodes monachi religiosissimi farinae vnici. & flagitantium ceteros crescere multitudinem, ad vtrum magnum accesserunt, illum Scripturae locum vsu perant: a Transiit in Macedoniam ad vna nos: quoniam farina iam in arca defecit, & spes vltimam nobis admittit. At ille nulla interposita mora, nihil dubitans, sed opulente Dei misericordiam fidens, in eam ingressus est locum, in quo arca erat farina iam vacua. Et cum Deum obsecrasset, ministris hortatus est. Bono (ingratis) animo esset: quod cum enim egenitudo impertit, duplum Dominus noster elargitur. spero enim, quem admodum vnus oleum h ex hydra farina non defecit, ita nunc nunquam defuerit. Nam licet delinaverit ex hoc in. Quod est in Palma e dicitur) hoc est, a plenitudo in id, quod est in mane: tamen sex eius non erit exinanita: sed erit omnia, & saturabuntur, & laudabunt Dominum Deum nostrum. His verbis gaudio repleti religiosissimi monachi, quatuor mandata exequuntur, panes omnibus aduentibus distribuerent. Atque hoc quidem modo magni populi turbam famem labantem diu nutrierunt. Et eo sane maius miraculum apparuit, quod cum farina in annum parata nihil adderetur, & tantum quoties infunderetur: tamen non solum non defecit, verum etiam postquam noua farina esset illata, farina vetus diu, vno semper satum fuit, sicut scriptum est: Comederit vetera super vetera, & vetera & conficitur vntiam offerret. haec enim Eustathius de rebus gestis Euychij, cum exularet, quibus eius confessionis corona & veritas Catholicae fidei illustrata fuit.

Pedraurum etiam Euychij (vt idem d. auctor affirmat) spatio duodecim annorum & amplius, nimirum annis duodecim & mensibus septem, quibus sedit Ioannes Scholasticus. vbi habet Nicephori Chronicon, in quo & ipsum hoc anno Iustiniani Imperatoris togemoochao Euychium esse eiectionem traditur: cui ceteri Graeci historici assentiantur. At quomodo vltos est Deus vna cum proclia fide etiam Euychij & aliorum Orthodoxorum Episcoporum calamitates, quas passi sunt, dicemus anno sequenti.

Quod ad res pertinet Occidentales, nihil praeter Annales rediunt, nisi monumenta Francorum. Hoc enim ipso anno, qui Clothari Regis Francorum praecedit obitum, eius filij Chramo sepe rebellantis se ad veniam sepe receperat: quia finem habuit, qui a Gregorio ita defecit: autem Rex contra Chramum frondens cum exercitu aduersus eum in Britanniam dirigit. Sed nec ille contra patrem egressus timuit. Camq; in vno campo conglobatus vterq; resistens exercitus, & Chramus contra patrem aem inuicem, inuicem nocte a bello cessatum est. Ea quoque nocte Conobor Comes Britannorum dicit ad Chramum: Intestum confecto contra patrem tuum debere egressi. Permittit me has nocte, vt irruam super eum ipsumque cum toto exercitu prosteram. Quod Chramus (vt cetero) vultate Dei praenatus, fieri non permisit. Mane autem facta, vterque commoto exercitu, ad bellum contra se properant. Itaq; Clotharius Rex tanquam novus David contra Absalonem suum pugnaturus, plangens atque dicens: Respice Domine de caelo, & iudica causam meam, quia inuisibile a fratre meo patre. Responsum, & iudicia iustae, illudque impoma iudicium: quod quondam inter Absalonem & patrem eius David positum. Confugentibus igitur pariter Britanni, non Comes terga vertit, neque & cecidit. Denique Chramus fugam impetruas in vna parata dabens: sed dum vterq; & filius suus liberatus voluit ab exercitu patris oppressus, capiti atque ligatus est. Quod cum Clotharius regnum suum esset, iussit eum cum

uxore & filiabus igne confusi: in clausura in regnum totam pauperula Chramus super summum extensus oratio supplicat est, & sic postea super eos mensa caesa cum vxore & filiabus interitum. cum eo illas par patus conuinxit, quas ad rebellandum contra patrem habuit impellentes: ignemque paridem meruerunt, quorum occasione, (vt dicitur: est factus peritus) Incenta est Turoni basilica S. Martini.

Reuerso autem ab hostium caede Clothario contigit inter esse S. Medardi Episcopi Nouiomensis felicitas Deu ex hac vita migratio. Auctor enim res ab eo praetate gestas narrans, qui assentit Fortunatus, hec habet: Comantem beatus Pontifex vita appropinquans ad exitum, conuictu Clotharini Regem, postquam Chramum filium suum cum vxore sua ac filiabus conuulserat, & regionem reuertitur: Britannorum. Cogitauit vero hinc inualere ad Pontifex ad eum vsu dnam hinc miter festinavit, eius se non distulit contra diabolum in ista tione lona d. lona manit, & interfectione apud diuinam maiestatem reconciliari. Cum ergo in hac regali visitatione in conspectu eiusdem & Principum de sepulchro Pontificis tractaret, suorum assensu filiarum sua se in Pontifex vltis praesentibus sequendum. Cuius sententia obsequium ex animo restitit, satisfactionem eam constituit transferentem. & ad laudem & gloriam diuina maiestatis conuictum seruum Dei regulatorem et dicitur. Cessit igitur beatus Pontifex regis dispositioni, & in d. lona se suisq; Dominus commendans, sua oratione, spiritum exhalauit. O felix corpus felicitatis animam! Max more certissimum qui aderat resurrectioni, oculi aperti sunt, & diuina luminaria sepe per duorum horarum spatium ante Sandi apparere praesentiam de reuelis cum transiit ad lucem dignantiam pro certis et anse perpetuum. Hoc tanto beatus Pontifex animatus miraculo, manari vt eam transferrent, ac censu sunt delecto. Corpora itaq; sancta composita ac delato ad ecclesiam, nocte illa exequi leni cum multa deuotione celebrata vigiliam.

Mane autem facta, cum Episcopi, quibus inter se conuictus, suu defuncto celebrasse essent. inopiam illi multitudine conuenit nobilium de castella & exortatione, de agri & municipii aduentibus inextimabilem accorrit conuentus, cui omni deute desiderantes inter se obsequio, alij admodum ingentes patres separari a filijs. Per medias ergo ploratum lacrymas Rex irruenti cum Episcopi & spiritibus (sui ipsius hauerit corpus supulchra sanctissimum, Sufpionem (sicut praedixerat) offerre vltis sepulchrum. Ea nimirum hora, quibus inter se obsequio, inuolentem gentem populi ex parte geruntur, dum non modo in illa clepsa sed per totam curiam & in suburbanis per vicis quoque & plateas vnam & eandem vocem audient plorantem. Resoluant siquidem vrbis illius indigena patris sanctissimi (qua catenae informati fuerant) benignissimam praedicationem: dulebant vero & vehemens angelabantur, quia cum patrem amplexent, patri etiam sepulchra, Regu & procerum violentia, frustabatur. Campatebantur, qui superuenient ad tantum plebi illius componiam illacrymas inuen. Vix enim quis regia vrbis dignitatis, ad sanctissimi corporis inuenta insubstante tranclatationem. Vix ergo & non sine multo labore, patre merentibus & ingruentibus filijs crepto: fuit a Rege suscipere auditer aggreuantur.

Qui eorum multa audierat iam ante edita a viro sancto miracula, quique praesens impererat caelitus missis luminibus eorum totum fetetrum, cui venerandum corpus erat impositum, eidem Clotharius Rex humeros supponere ad gestandum, maximum esse duxit honorem, ac veluti agere de victoria nuper adepti telum plum: amplius vero erga Sanctum affectus est, vbi vidit quae in via, dum pergerent Sueuonem, ab eodem fratre edita magna miracula: quorum gratia magis de construenda illi ecclesia excitatus, colligere hinc inde magna sollicitudine curauit, quae ad sumptuosum ad facti opus essentur cum ipse deceffisset anno sequenti, eius filius Sigebertus extruxit, monasteriumque conuinit, haec omnia pluribus auctor enarrat, simulque miracula ibi fieri folia recenset. Porro quale quantumve ipsum S. Medardi fuerit monasterium, quod regis est exadificatum in pensis de Gregorij Papae Epistola intelligere potes, dum mundum vltis a le voluit sedis Apollitice privilegus, vt primum omnium esset honore & dignitate Galliarum monasterium.

XXVI. EAM ANNO...

XXX. REX CHRAMI...

XXXI. DE...

XXXII. DE...

terium. Ioannes autem, qui hoc tempore sedebat Ro-
manus Antistes, idem monasterium alius munium priu-
legio, prout Gregorius eadem testatur epistola, dum
ait: *hanc gloriam nostram praeclari sumorum scripta Regum
Benedictus de nepos eius Theoderici, monasterio sancti Dei geni-
trici Mariae in beatorum Petri Apostolorum Principis, nec non pro-
prietate Christi scriptam, quod est in Sueuonum ciuitate situm,
vbi S. Gildardus requiescit, & vna vna dicitur Galardus praeside vi-
ditur, huiusmodi privilegia, auctoritate nostra decreta inuulgauerunt,
& in plura conuersionis privilegia, quae a bone memoriae Papa
Iuliano, concessit, huiusmodi Regum clementia, Clotary saluati, &
Soygery huiusmodi huiusmodi, ipsi loco sub anathematis vincu-
lo, nisi eam saluati vel indulta, inuulgauerunt, & terminauerunt, statuerunt,
ueliam Regum, & ac post nonnulla: Ne uisitat tanta sub-
stantia loca sancta Mariae, & beati Petri, uicini & protomarty-
ris, & huiusmodi meritis, sacras, quem caput monasterio-
rum Galla conuersionum, nullum, dicitur patrum libuisse, hac sa-
ta de monasterio.*
Exat autem de egregia sanctitate atque miraculis eius-
dem S. Medardi carmen elegiacum Venantij Fortunati,
vbi & aliquot recenlet ab eo edita tum in vita, tum post
mortem Apostolica signa; cuius est exordium a:
*Non Christolus, qui alio uerit in alia,
Pati tibi per merita magna, Medardi pater,
deco, exco illuminatio, vbi defuncti corpus iaceret adhuc
in feretro, haec eleganter:*
*Cum pia corpore uoluerit membra a feretro,
Subactum uenerit lacus haberi diem,
Anxum ille, laetum uenerit, siccepit ab ymbra,
Et uenerit illi uis orge fuit,
Dum, epistola darent, oculi uideri sepulti,
Tunc, sicut ille tunc huius, vigilare fuit,
Causa amanda, datur illi lumine mundus,
Temporibus dicit, hanc fugunt tenetis, &c.*
reliqua item alia plura tunc edita recenlet inuocato san-
cto uero signa, quae ex auctore lauius, tibi petenda relin-
quimus. Ad finem uero pro Rege Sigeberto, qui ex-
tremum templum curauit, precans auctor ita peror-
at:
*In tua implacata nimis Sigeberti amore,
Inferri operi promptus amore tui,
Coluere uisisti qui templum in culmine ducit,
Proque pro meritis qui tibi tecta dedit,
Hic pia pater, seruis ego Fortunatus amore
Auxilium posca, da mihi uita, precor.*
Porro eadem ipsa die, qua obiit S. Medardus, pariter
excellent ex hac uita S. Gildardus Rothomagenis Ep-
iscopum eius Germanum, eademque cum ipso die na-
tum atque sacrum, Audouenus eiusdem Ecclesiae Episco-
pus huius testatur uerbis:
*His uis Gildardus frater gemini atque, Medardus:
Thasque natus uero, uolens, factus,
Alia uolens, & ab illa carne libatus,
Ac Catholica Ecclesia huius eademque die am bonum ad
Deum transitum celebrat. Quos igitur una die peperit,
simulq; alia, & Pontificia dignitate insuper auxit, una
pariter die Ecclesia Catholica millos ad superos colit.
Porro, qui una eadem die nati gemini dicuntur Medar-
dus, & Gildardus in reliquis, ut qui una item die fuerint
Episcopi consecrati, & una pariter die mortui dicuntur,
vbi, ad eundem quoque annum refertur cum minime pos-
sunt: necesse est, ea esse facta diuersis annis, sed una e-
ademque die. Nam ecce in Concilio primo Aurelianen-
si legitur interfuisse Gildardus Episcopus Rothomagen-
sis, Nouomenis uero Ecclesiae non Medardus, sed
Sophronius; quibus apparet eos non eodem quoque
anno huius uia die esse creatos Episcopos; sic etiam ne-
que eodem anno esse defunctos. Nam quomodo ad
hunc annum, quo Medardus defunctus asseritur, Gil-
dardus potuit peruenisse: si ante praesentem annum le-
gimus Ecclesiae Rothomagensi praefuisse post Gildar-
dum Flavianum, & post Flavianum, Praetextatum, quorum
prior subscipus reperitur Concilio Aurelianensibus
interdico, tertio, & quarto, posterior autem adhuc super-*

stes plures annos post praesentem annum, quo Medar-
dus asseritur obiisse: Quae igitur facta una die dicuntur
de consecratione, & obitu: ea quidem est eadem
die, diuersis tamen intercurrentibus annis contigisse,
necesse est affirmare. At rerum gestarum anni huius hic
finis esto.

IESU CHRISTI
Annus 565.

IOANNIS PAP. IUSTINIANI IMP.
Annus 6. Annus 39.

Qvingentesimus sexagesimus quintus Domini, idē-
que Iustini Imperatoris nouissimus, Indictio-
nis decimaterciae incipit annus: quo Iustinianus Imp.
vbi absoluit sui Imperij annum trigessimum octauum,
atque nonum ingressus esset (ut ait Euagrius d) per men-
ses octo, uel post annos triginta octo (ut auctor Miscelle
habet) menses septem & dies decem, aut (quod Cedre-
nus tradit) dies tredecim, ex hac uita migravit Idibus
Noebris, media nocte, ut ex Corripo huius tempo-
ris poeta in carmine de Iustini Imperatoris laudibus ha-
bet. Media namque nocte clamor factus est, cum ex im-
prouiso instar furis inuam effringentes mors eum rap-
tue improuisa & importuna, opportuna uero ipsi Ro-
mano Imperio sub Imperatore haeretico titubanti, & in
deteriora labei; vindicante Deo illas sanctis Episco-
pis contumelias, pariterque prohibente, ne accensum
ab eo semel incendium uniuersam depaeretur Eccle-
siam.

Vt enim Dei iudicium fieret manifestius, tunc subita-
nea est morte subreptus, cum iam indixisset exilium A-
nastasio Episcopo Antiocheno, atque ceteris illi inhæ-
rentibus Ecclesiae sacerdotibus. Tulerat diu consueta
patientia Deus, quae aduersus Eutyrium Patriarcham
anno superiore Imperator contra fas iusque sacrilege
perpetraret, cum e sede eum uolentus abstraxit: ve-
rum, qui non relinquit uirgam peccatorum super for-
tem iustorum, haud fuit ulterius progredi, qui non
solum, non emendaret perperam facta, sed audacio-
ra tentaret, repentina eum morte subducens. nam au-
di Euagrius d: *Verum (inquit) Iustini edictum diuina
providentia, quae nobis nobis prospectum fuit, minime uulga-
tum est. Nam Iustinianus, qui Anastasio & suis sacerdotibus
exilium indixerat, ex improviso percussus, cum triginta octo annos
& menses octo regnasset, ex hac luce migravit. De obitu item
eius ista Nicophorus s: Iustinianus namque cum Anastasio,
sacerdotumq; eius, qui eodem cum illo ardore stegabant, ex illo li-
bellum dilaret, inuisibili istius plaga, ex hac uita excessit. Eua-
grius insuper eum, quem diuina haec uindicta percussit,
ob impietatem, quam fouebat, & discordias, quas in Ec-
clesia excitauit, ad inferos detruam affirmat, cum ait g:
Iustinianus igitur cum omni omnino turba ac tumultu complu-
set, mercedemq; huius debuit uixit uita sua tempore reportaf-
set, ad supplicia iusto Dei iudicio apud inferos luenda profectus est.
hac Euagrius futurum temporum rerum gestarum scrip-
tor insignis.*

Qui autem diu post ipsum uixit, cum extremo illo
spiritu facti penituisse, iussitque Eutyrium ab exilio
reuocari, Nicophorus tradit h: quod ex eo (ut puto) ar-
gumento deduxit, dum non sicut aliorum haereticorum
eius nomen abstratum fuit e sacris tabulis, siue quod Pat-
res Sextae Synodi & alij elogio Catholico homine di-
gno & pietatis titulo reperiuntur eius memoriam pro-
secuti: nam S. Gregorius i Papa cum eundem nominat
Imperatorem, pia memoriae Iustinianum appellat. Sed
accipe de eodem Imperatore in Synodo Romana ab A-
gathone Papa pronuntiatum praconium: in epistola a
enim ad Heraclium & Tiberium Imperatores post recita-
tos sanctos Orthodoxos Episcopos, qui aduersus haereticos

L
d Euagr. lib
4. c. 40.

II
IUSTINI-
AN. DEI
VINDI-
CTA EX
HAC VITA
ABRE-
PTVS.

e Euagr. lib.
4. c. 40.

f Nicoph.
lib. 1. c. 31.

g Euagr. lib.
5. cap. 1.

III
h Nicoph.
lib. 17. c. 31.
IUSTINIA-
NI MEMO-
RIA ARO-
MAN. PON-
COMMEN-
DATA.
i Greg. lib. 2.
epist. 10. lib
1. epist. 4. lib
7. ep. 11. c.
k Extat re-
citata in Sy-
nod. Sexta
lib. 4.

